

Udskriftsdato: 23. november 2024

LBK nr 157 af 25/02/2009 (Historisk)

Bekendtgørelse af lov om kreditaftaler

Ministerium: Justitsministeriet

Journalnummer: Justitsmin., j.nr. 2007-7003-0014

Senere ændringer til forskriften

LOV nr 535 af 26/05/2010 § 1 - LBK nr 761 af 11/06/2011

Bekendtgørelse af lov om kreditaftaler

Herved bekendtgøres lov nr. 398 af 13. juni 1990 om kreditaftaler med de ændringer, der følger af § 10, stk. 2, i lov nr. 322 af 31. maj 1991, lov nr. 284 af 29. april 1992, lov nr. 226 af 6. april 1994, § 3 i lov nr. 1098 af 21. december 1994, § 3 i lov nr. 442 af 31. maj 2000, § 3 i lov nr. 434 af 10. juni 2003, § 5 i lov nr. 538 af 8. juni 2006 og § 15 i lov nr. 523 af 6. juni 2007.

Indholdsfortegnelse

Kapitel 1. Indledende bestemmelser

Lovens anvendelsesområde	§§ 1-3
Definitioner	§§ 4-6
Lovens fravigelighed	§ 7

Kapitel 2. Kreditgiverens oplysningspligt

Formkrav til kreditaftaler	§§ 8-8 b
Kreditaftaler med fast lånebeløb	§ 9
Kreditaftaler med variabelt lånebeløb	§§ 10-12
Opgørelse af kreditomkostningerne	§§ 13-14
Variable kreditomkostninger	§ 15
Beregning af de årlige omkostninger i procent	§§ 16-18

Kapitel 3. (Ophævet)

Kapitel 4. Forbud mod underpant i kreditkøb	§ 21
--	------

Kapitel 5. Generalklausul	§ 22
----------------------------------	------

Kapitel 6. Tilsidesættelse af oplysningspligten	§§ 23-24
--	----------

Kapitel 7. Forbrugerens betalinger

Indbetaling til pengeinstitutter	§ 25
Indfrielse af fordringen før forfaldstidspunktet	§§ 26-27
Afskrivning på fordringen	§ 28

Kapitel 8. Forbrugerens misligholdelse	§§ 29-30
---	----------

Kapitel 9. Kreditorskifte

Brug af negotiable dokumenter	§ 31
Bevarelse af indsigelser m.v.	§§ 32-33

Kapitel 10. Køb med ejendomsforbehold

Ejendomsforbeholds gyldighed	§ 34
Kreditgiverens adgang til fyldestgørelse	§ 35
Betingelser for tilbagesøgelse	§§ 36-37

Opgørelse af fordringen	§ 38
Opgørelse af det solgtes værdi	§§ 39-42
Forbrugerens indløsnings- og udtagelsesret	§§ 43-44
Fremgangsmåden ved tilbagetagelse	§§ 45-47
Tilbagetagelse uden fogedrettens medvirken	§ 48
Kapitel 11. Ikke-forbruger køb	§§ 49-52
Kapitel 12. Forskellige bestemmelser	§§ 53-55
Kapitel 13. Straffebestemmelser	§§ 56-57
Kapitel 14. Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser	§§ 58-60

Kapitel 1

Indledende bestemmelser

Lovens anvendelsesområde

§ 1. Loven gælder for kreditaftaler, hvor en erhvervsdrivende (kreditgiveren) yder eller giver tilsagn om at yde kredit som led i sit erhverv, når den anden part (forbrugeren) hovedsagelig handler uden for sit erhverv.

Stk. 2. Loven gælder også for kreditaftaler, hvor kreditten ydes af en ikke-erhvervsdrivende, hvis aftalen er indgået eller formidlet for kreditgiveren af en erhvervsdrivende.

Stk. 3. Kreditgiveren har bevisbyrden for, at en kreditaftale ikke er omfattet af loven.

§ 2. Lovens kapitel 11 gælder for kreditkøb, der ikke er forbruger køb. Kapitel 11 gælder dog ikke for erhvervsdrivendes køb til videresalg eller af materialer, der indgår i virksomhedens produktion.

§ 3. Loven finder ikke anvendelse på:

- 1) Kreditaftaler, hvor kreditten skal indfries senest 3 måneder efter aftalens indgåelse eller ved kreditkøb senest 3 måneder efter salgsgenstandens levering.
- 2) Kredit, der aftales i et retsforlig.

Stk. 2. Uanset bestemmelsen i stk. 1, nr. 1, gælder loven, hvis der foreligger et køb med ejendomsforbehold eller et kreditkøb i henhold til en aftale om kredit med variabelt lånebeløb.

Stk. 3. Lovens kapitel 2 gælder ikke for kreditaftaler,

- 1) hvor det samlede beløb, der skal betales, eller ved kreditaftaler med variabelt lånebeløb det samlede beløb, der skal betales ved fuld udnyttelse af kontoen, ikke overstiger 1.500 kr., eller
- 2) hvor der ikke betinges vederlag for kreditten.

Definitioner

§ 4. Ved en kreditaftale forstås en aftale om kredit i form af henstand, lån eller anden tilsvarende form for finansiel ydelse.

Stk. 2. En aftale om præstation af løbende ydelser, for hvilke forbrugeren har ret til at betale helt eller delvis bagud, anses ikke for en kreditaftale.

§ 5. Som kreditkøb betegnes en kreditaftale med henblik på køb af løsøre, hvorefter

- 1) køberen efter aftale med sælgeren har fået henstand med betaling af købesummen eller en del af denne eller
- 2) købesummen helt eller delvis dækkes ved lån indrømmet køberen af en tredjemand på grundlag af en aftale herom mellem denne og sælgeren.

§ 6. Ved køb med ejendomsforbehold forstås et kreditkøb, hvor det er aftalt, at sælgeren kan tage det solgte tilbage, hvis køberen ikke opfylder sine forpligtelser.

Stk. 2. Som køb med ejendomsforbehold anses også en aftale, der er betegnet som lejekontrakt, eller hvorefter betalingen i øvrigt fremtræder som vederlag for brug af tingen, såfremt det må antages at have været meningen, at modtageren af tingen skal blive ejer af den.

Lovens fravigelighed

§ 7. Loven og de i medfør af denne udfærdigede forskrifter kan ikke ved forudgående aftale fraviges til skade for forbrugeren.

Stk. 2. I ikke-forbrugerkøb kan reglerne fraviges ved aftale. De kan dog ikke fraviges til skade for køberen ifølge et køb med ejendomsforbehold.

Kapitel 2

Kreditgiverens oplysningspligt

Formkrav til kreditaftaler

§ 8. En kreditaftale skal udfærdiges skriftligt og indeholde de oplysninger, der er nævnt i § 9 eller § 10 og i § 14, samt aftalens øvrige væsentlige vilkår.

Stk. 2. Forbrugeren skal i forbindelse med aftalens indgåelse have overgivet en genpart af kreditaftalen.

§ 8 a. Ved kreditaftaler, der sikres ved pant i fast ejendom, skal de oplysninger, der er nævnt i § 9 og § 14, samt aftalens øvrige væsentlige vilkår gives i kreditgiverens tilbud.

Stk. 2. Yder en sælger af en fast ejendom kredit mod udstedelse af pantebrev i den faste ejendom, skal de oplysninger, der er nævnt i stk. 1, gives i aftalen om ejendommens overdragelse. Heri skal kreditgiveren endvidere oplyse forbrugeren om, hvilket beløb der skal betales, hvis forbrugeren kan betale kontant hos kreditgiveren i stedet for at udstede pantebrev.

Stk. 3. Hvis de oplysninger, der er givet efter stk. 1 eller 2, er af foreløbig karakter, skal kreditgiveren snarest muligt sende meddelelse om de endelige kreditoplysninger til forbrugeren.

Stk. 4. I øvrigt finder § 8 tilsvarende anvendelse.

§ 8 b. Justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om afgivelse og opbevaring af kreditoplysninger efter § 8 a. Justitsministeren kan herunder navnlig fastsætte, at kreditoplysningerne skal afgives i en anden form, og at visse aftaler om henstand helt eller delvis skal undtages fra pligten til at afgive kreditoplysninger.

Kreditaftaler med fast lånebeløb

§ 9. Ved indgåelse af en kreditaftale med fast lånebeløb skal kreditgiveren oplyse forbrugeren om:

- 1) Lånebeløbet: Det lånte beløb efter fradrag af stiftelsesomkostninger, kurstab og lignende.
- 2) Størrelsen af en eventuel udbetaling.
- 3) Kreditomkostningerne angivet som et beløb og opgjort i overensstemmelse med § 13.
- 4) De årlige omkostninger i procent: Den samlede pris for kreditten udtrykt i procent pr. år af lånebeløbet og beregnet i overensstemmelse med §§ 16-18.
- 5) Det samlede beløb, der skal betales: Summen af lånebeløbet, udbetalingen og kreditomkostningerne.
- 6) De enkelte ydelser, disses antal og forfaldstid.
- 7) Aftalens varighed og betingelserne for dens opsigelse.

Stk. 2. I kreditkøb påhviler oplysningspligten efter stk. 1 sælgeren. Denne skal tillige oplyse forbrugeren om kontantprisen, dvs. den pris, for hvilken tingen ved aftalens indgåelse kunne være købt mod kontant betaling hos sælgeren.

Stk. 3. Har parterne aftalt, at kreditomkostningerne, ydelserne eller andre vilkår, der har betydning for størrelsen af de årlige omkostninger i procent, kan ændres under kreditaftalens forløb, skal kreditgiveren oplyse forbrugeren herom samt angive de betingelser, hvorunder omkostningerne således kan ændres.

Stk. 4. Er det ikke muligt at beregne de årlige omkostninger i procent, skal kreditgiveren i stedet oplyse forbrugeren om den nominelle årlige rente.

Kreditaftaler med variabelt lånebeløb

§ 10. Ved indgåelse af en kreditaftale med variabelt lånebeløb skal kreditgiveren oplyse forbrugeren om:

- 1) Kreditrammen: Det eventuelle højeste beløb, som må trækkes på kontoen.
- 2) De nærmere regler og betingelser for pålæg af kreditomkostninger, jf. § 13, samt beregningsmåden for sådanne omkostninger, herunder den nominelle årlige rente, hvis en periodisk rente anvendes.
- 3) De årlige omkostninger i procent ved forskellige udnyttelser af kontoen: Den samlede pris for kreditten udtrykt i procent pr. år af lånebeløbet og beregnet i overensstemmelse med §§ 16-18.
- 4) Det samlede beløb, der skal betales ved forskellige udnyttelser af kontoen: Summen af lånebeløbet og kreditomkostningerne.
- 5) Hvorledes gælden skal betales.
- 6) Hvor ofte forbrugeren vil modtage kontoudtog.
- 7) Aftalens varighed og betingelserne for dens opsigelse.

Stk. 2. Bestemmelserne i § 9, stk. 3-4, finder tilsvarende anvendelse.

§ 11. For hver periode, for hvilken der ifølge en aftale som nævnt i § 10 skal tilsendes forbrugeren kontoudtog, kan der kun kræves vederlag for kreditten, såfremt der ved afslutningen af perioden tilsendes forbrugeren kontoudtog, der indeholder oplysning om:

- 1) Saldoen ved periodens begyndelse og slutning.
- 2) Størrelsen af og tidspunktet for debiteringer og krediteringer i løbet af perioden.
- 3) Den nominelle årlige rente, hvis en periodisk rente anvendes.
- 4) Tidspunktet, inden hvilket betaling i givet fald skal ske for at undgå, at der pålægges yderligere kreditomkostninger.

§ 12. Når forbrugeren med kreditgiverens stiltiende accept overskrider kreditrammen som nævnt i § 10, stk. 1, nr. 1, og overtrækket vedvarer ud over tre måneder, skal kreditgiver gøre forbrugeren bekendt med den årlige nominelle rente og eventuelle omkostninger i forbindelse med overtrækket samt enhver ændring heri.

Opgørelse af kreditomkostningerne

§ 13. Kreditomkostningerne omfatter alle omkostninger, herunder stiftelsesomkostninger, renter, løbende provisioner og alle andre omkostninger, som forbrugeren skal betale for kreditten, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Med henblik på opgørelsen af kreditomkostningerne ses der bort fra følgende omkostninger:

- 1) Misligholdelsesomkostninger.
- 2) Omkostninger, som forbrugeren skal betale ved køb af løsøre eller tjenesteydelser, hvad enten der købes kontant eller på kredit.
- 3) Omkostninger ved overførsel af penge.
- 4) Omkostninger ved at føre en konto til brug ved betaling af ydelserne på kreditten bortset fra omkostninger ved opkrævning af betalinger, hvad enten de opkræves kontant eller på anden måde.

- 5) Medlemsbidrag ved optagelse i foreninger eller sammenslutninger i henhold til en anden aftale end kreditaftalen, selv om disse bidrag har indvirkning på kreditvilkårene.
- 6) Forsikrings- eller garantiomkostninger, medmindre forsikringen eller garantien skal tjene til sikkerhed for kredittens tilbagebetaling.

Stk. 3. Bestemmelserne i stk. 2, nr. 3-4, finder kun anvendelse, hvis forbrugeren har rimelig valgfrihed med hensyn til, hvorledes pengeoverførslen eller betalingen skal ske, og hvis omkostningerne ikke er unormalt store.

§ 14. Kreditgiveren skal ved aftalens indgåelse oplyse forbrugeren om størrelsen af de omkostninger, der er nævnt i § 13, stk. 2, nr. 2-6, samt angive, under hvilke omstændigheder de skal betales. Hvis størrelsen af omkostningerne ikke er kendt, skal kreditgiver om muligt oplyse forbrugeren om beregningsmåden for omkostningerne eller foretage et skøn over omkostningernes størrelse.

Variable kreditomkostninger

§ 15. Lovens regler om, at der skal gives forbrugeren oplysning om renten eller om beløb, hvori renten indgår, jf. § 9 og § 10, hindrer ikke, at parterne aftaler, at renten helt eller delvis skal være variabel. Oplysningerne skal i så fald gives på grundlag af renten på tidspunktet for oplysningerne og med angivelse af, hvorledes renten er variabel.

Stk. 2. Medmindre kreditgiver er et godkendt pengeinstitut, realkreditinstitut eller kreditinstitut, kan det alene aftales, at renten helt eller delvis skal variere med størrelsen af Nationalbankens diskonto eller lignende forhold, som kreditgiver er uden indflydelse på.

Stk. 3. Stk. 1-2 finder tilsvarende anvendelse med hensyn til andre kreditomkostninger end renten.

Stk. 4. Kreditgiveren skal informere forbrugeren om enhver ændring i den årlige nominelle rente eller de øvrige kreditomkostninger, når ændringen indtræder. Oplysningen kan gives ved, at der gives forbrugeren særskilt underretning om ændringen eller ved annoncering herom i dagspressen i forbindelse med oplysning om ændringen i det førstkommende kontoudtog.

Beregning af de årlige omkostninger i procent

§ 16. De årlige omkostninger i procent defineres som den omkostningsats, der på årsbasis giver samme nutidsværdi af de samlede nuværende eller fremtidige forpligtelser (lånebeløb, tilbagebetaling og kreditomkostninger), der følger af aftalen mellem kreditgiveren og forbrugeren.

Stk. 2. Beregningen af de årlige omkostninger i procent foretages i overensstemmelse med den matematiske formel, som findes i bilaget til loven.

Stk. 3. Justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om fremgangsmåden ved beregning af de årlige omkostninger i procent.

§ 17. Beregningen af de årlige omkostninger i procent foretages på tidspunktet for kreditaftalens indgåelse.

Stk. 2. Beregningen af de årlige omkostninger foretages ud fra den antagelse, at kreditaftalen løber i det aftalte tidsrum, og at kreditgiveren og forbrugeren opfylder deres forpligtelser ifølge aftalen.

§ 18. Hvis kreditaftalen åbner mulighed for at ændre rentesatsen eller størrelsen af andre omkostninger, der indgår i beregningen af de årlige omkostninger i procent, men som ikke kan kvantificeres ved beregningen, foretages beregningen af de årlige omkostninger i procent ud fra den antagelse, at rentesatsen og de øvrige omkostninger er konstante i forhold til udgangsniveauet, og at de finder anvendelse, indtil kreditaftalen udløber.

Stk. 2. Beregningen af de årlige omkostninger i procent foretages om nødvendigt ud fra følgende antagelser:

- 1) Hvis der i kreditaftalen ikke er fastsat noget loft over kredittens størrelse, anses kreditrammen for værende lig med 15.000 kr.

- 2) Hvis der i kreditaftalen ikke er fastsat nogen tidsplan for tilbagebetalingen, eller hvis en sådan ikke fremgår af aftalen i øvrigt, anses kredittens løbetid for at være 1 år.
- 3) Hvis kreditaftalen indeholder flere datoer for tilbagebetaling, anses kreditten for effektueret og ydelserne for betalt på det tidligste af de i aftalen fastsatte tidspunkter, medmindre andet fremgår af kreditaftalen.

Kapitel 3

(Ophævet)

Kapitel 4

Forbud mod underpant i kreditkøb

§ 21. I kreditkøb kan kreditgiveren ikke i forbindelse med aftalens indgåelse eller leveringen af det solgte få pant i dette til sikkerhed for, at forbrugeren opfylder sine forpligtelser.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 hindrer ikke, at kreditgiveren efter reglerne om pantsætning af fast ejendom får pant i det solgte, når dette udgør tilbehør til eller bestanddel af en fast ejendom.

Kapitel 5

Generalklausul

§ 22. Er det beløb, som forbrugeren efter aftalen skal betale som vederlag eller omkostninger, urimeligt, skal det nedsættes til, hvad der skønnes rimeligt. Medmindre andet bestemmes af retten, sker afkortningen i det eller de sidste beløb, der skal betales efter aftalen. Er der afkrævet forbrugeren et urimeligt vederlag for at give den pågældende henstand eller andre lempelser i de aftalte vilkår, sker afkortningen på samme måde.

Kapitel 6

Tilsidesættelse af oplysningspligten

§ 23. Er kreditomkostningerne ikke oplyst i overensstemmelse med § 9, stk. 1, nr. 3, skal forbrugeren højst betale lånebeløbet og en årlig rente af den til enhver tid værende restgæld, der svarer til den fastsatte referencesats med et tillæg på 5 pct. Som referencesats anses i denne lov den officielle udlånsrente, som Nationalbanken har fastsat henholdsvis pr. 1. januar og 1. juli det pågældende år.

Stk. 2. Er kreditomkostningerne angivet efter § 9, stk. 1, nr. 3, kan kreditgiveren ikke på grundlag af aftalen i øvrigt kræve yderligere kreditomkostninger. Er oplysningen om de årlige omkostninger i procent som nævnt i § 9, stk. 1, nr. 4, for lavt angivet, kan kreditgiveren ikke kræve højere kreditomkostninger, end hvad der svarer til den procentsats, der er angivet.

Stk. 3. Reglerne i stk. 1 og 2 gælder ikke, hvis kreditgiveren kan godtgøre, at forbrugeren på trods af de manglende eller urigtige oplysninger har haft et forsvarligt grundlag for at bedømme kreditomkostningerne.

Stk. 4. Medfører stk. 1 eller 2 en formindskelse af restgælden, skal forbrugeren betale denne i overensstemmelse med den ordning, der er aftalt med kreditgiver, således at afkortning sker i den eller de sidste ydelser, som skal betales.

§ 24. Har sælgeren i et kreditkøb ikke givet oplysninger som foreskrevet i §§ 9-10, jf. § 8, kan kreditgiveren i almindelighed ikke kræve godtgørelse for omkostninger, som ellers ville påløbe i anledning af forbrugers misligholdelse.

Kapitel 7

Forbrugerens betalinger

Indbetaling til pengeinstitutter

§ 25. Indbetaling ifølge en kreditaftale til et pengeinstitut her i riget, bortset fra Grønland, til befordring til betalingsstedet er rettidig, når den sker inden for den betalingsfrist, der gælder efter kreditaftalen.

Indfrielse af fordringen før forfaldstidspunktet

§ 26. Forbrugeren kan til enhver tid betale sin gæld i henhold til en kreditaftale, uanset om den helt eller delvis er forfalden. Forbrugeren har i så fald ret til reduktion af kreditomkostningerne i overensstemmelse med reglerne i § 27.

Stk. 2. Stk. 1 gælder ikke for pantebreve i fast ejendom.

§ 27. Vil forbrugeren betale sin gæld, før den er forfalden, eller gør kreditgiveren krav på betaling af beløb, som ellers ikke ville være forfaldne, eller på tilbagetagelse af det solgte, skal kreditomkostningerne opgøres efter stk. 2-5.

Stk. 2. I det omfang kreditomkostningerne beregnes som en procentdel af den til enhver tid værende restgæld eller som et gebyr pr. ydelse, kan kreditgiveren ikke kræve kreditomkostninger for den ubenyttede del af kredittiden.

Stk. 3. I det omfang kreditomkostningerne beregnes på andet grundlag end nævnt i stk. 2, kan afdrag, for hvilke den i aftalen fastsatte betalingstid endnu ikke er kommet, alene kræves betalt med en så stor del, som lånebeløbet udgør af summen af samtlige afdrag.

Stk. 4. Hvis omkostningerne ved stiftelsen af kreditten er særskilt opgjort i aftalen og ikke er urimelige, kan kreditgiveren kræve disse omkostninger betalt uden afkorting. Omkostningerne fragår da i de afdrag, der skal afkortes efter stk. 3.

Stk. 5. Skal der betales i afdrag, og betaler forbrugeren uden for fastsat forfaldsdag, anses den ikke udnyttede kredittid, jf. stk. 2, for at løbe fra den første aftalte forfaldsdag, som indtræder efter betalingen. Under tilsvarende omstændigheder nedsættes det første afdrag, der forfalder efter betalingen, ikke efter stk. 3.

Stk. 6. Stk. 1-5 gælder ikke for pantebreve i fast ejendom.

Afskrivning på fordringen

§ 28. Ved indbetalinger til kreditgiver kan forbrugeren bestemme, på hvilken af flere fordringer beløbet skal afskrives.

Stk. 2. Ved en kreditaftale med variabelt lånebeløb anses i denne sammenhæng kreditgiverens samlede tilgodehavende hos forbrugeren som én fordring.

Stk. 3. Uanset stk. 1 kan det i kreditkøb aftales, at beløb, som forbrugeren indbetaler, først skal afskrives på fordringer, der hidrører fra reparation af det solgte eller andre foranstaltninger vedrørende dette. Anvender kreditgiveren i overensstemmelse med en sådan aftale indbetalte beløb til afskrivning på fordringer som nævnt i 1. pkt., forlænges den aftalte betalingsordning tilsvarende.

Kapitel 8

Forbrugerens misligholdelse

§ 29. Undlader forbrugeren i et kreditkøb at opfylde sin betalingspligt, har kreditgiveren ikke af den grund ret til at forlange betaling af beløb, som ellers ikke ville være forfaldet, tage det solgte tilbage eller gøre anden aftalt særlig retsvirkning af undladelsen gældende, medmindre forbrugeren er udeblevet med et beløb 30 dage efter dets forfaldstid og betingelserne i stk. 2 er opfyldt.

Stk. 2. Det forfaldne beløb skal udgøre:

- 1) mindst en tiendedel af det samlede beløb, der skal betales, eller
- 2) hvis der i det forfaldne beløb indgår flere afdrag, mindst en tyvendedel af det samlede beløb, der skal betales, eller
- 3) hele restfordringen.

§ 30. Hvis ikke særlige hensyn til forbrugeren eller kreditgiveren taler imod det, kan fogedretten i kreditkøb henvise en kreditgiver, der ikke har ejendomsforbehold, til så vidt muligt at søge sig fyldestgjort ved tilbagetagelse af det solgte. Tilbagetagelsen sker da under anvendelse af §§ 39-40, §§ 43-44 og § 47. Er det solgtes værdi mindre end kreditgiverens tilgodehavende efter § 38, har kreditgiveren krav på betaling af det overskydende beløb.

Stk. 2. Hvis et ejendomsforbehold i en aftale om kreditkøb ikke er gyldigt, fordi betingelserne i § 34 ikke er opfyldt, og fogedretten træffer beslutning efter stk. 1, har kreditgiveren kun under de i § 41 fastsatte betingelser krav på betaling af det beløb, hvormed hans tilgodehavende måtte overstige det solgtes værdi ved tilbagetagelsen. Har fogedretten i de nævnte køb undladt at træffe afgørelse efter stk. 1, fordi § 36, stk. 2, hindrer tilbagetagelse af det solgte, kan kreditgiveren kun under tilsvarende betingelser kræve betaling af et beløb, der efter fogedrettens skøn overstiger det solgtes værdi på tidspunktet for fogedforretningen.

Kapitel 9

Kreditorskifte

Brug af negotiable dokumenter

§ 31. Kreditgiveren må i forbindelse med en kreditaftale ikke modtage veksel eller andet særligt skylddokument, der forpligter forbrugeren, og som ved overdragelse kan medføre indskrænkning af forbrugers ret til at fremsætte indsigelser vedrørende aftalen, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 er ikke til hinder for, at kreditgiver får pant i fast ejendom.

Bevarelse af indsigelser m.v.

§ 32. Det kan ikke aftales, at der ved overdragelse til tredjemand af de rettigheder, der tilkommer kreditgiveren, sælgeren eller leverandøren af en tjenesteydelse, sker indskrænkning af dennes forpligtelser over for forbrugeren.

§ 33. Forbrugeren kan over for anden kreditor gøre samme indsigelser gældende som over for kreditgiveren, sælgeren eller leverandøren af en tjenesteydelse.

Stk. 2. I de tilfælde, der er nævnt i § 5, nr. 2, kan forbrugeren også over for anden kreditor rejse samme pengekrav på grundlag af købet som over for sælgeren. Forbrugeren må dog først sandsynliggøre, at sælgeren ikke opfylder sine forpligtelser, og kravet kan ikke overstige, hvad vedkommende kreditor har modtaget som betaling fra forbrugeren i anledning af købet.

Stk. 3. Ved kreditaftaler med henblik på opnåelse af en tjenesteydelse finder bestemmelsen i stk. 2 tilsvarende anvendelse, når vederlaget for tjenesteydelsen dækkes helt eller delvis ved lån indrømmet forbrugeren af en tredjemand på grundlag af en aftale herom mellem denne og leverandøren af tjenesteydelsen.

Stk. 4. Har kreditgiveren fået pant i fast ejendom, jf. § 31, stk. 2, gælder reglerne i stk. 1-3 kun i det omfang, andet ikke følger af reglerne om tinglyste pantebreve i fast ejendom.

Kapitel 10

Køb med ejendomsforbehold

Ejendomsforbeholds gyldighed

§ 34. Ejendomsforbehold er kun gyldigt, såfremt

- 1) det er aftalt senest ved overgivelsen af det købte til forbrugeren,
- 2) det samlede beløb, der skal betales, jf. § 9, stk. 1, nr. 5, overstiger 2.000 kr.,
- 3) kredittøbet ikke er sket i henhold til en aftale om kredit med variabelt lånebeløb og
- 4) sælgeren ved overgivelsen af det købte er fyldestgjort for mindst 20 pct. af kontantprisen.

Stk. 2. Ved salg af bøger er det uanset bestemmelsen i stk. 1, nr. 4, tilstrækkeligt, at sælgeren, inden nogen del af det købte overgives til forbrugeren, er fyldestgjort for et beløb svarende til det største beløb, der efter aftalen forfalder inden for en måned.

Stk. 3. Ejendomsforbehold kan ikke aftales til sikkerhed for, at forbrugeren opfylder sine forpligtelser efter et andet køb eller i øvrigt betaler beløb, som kreditor ikke kan godskrive sig efter § 38.

Kreditgiverens adgang til fyldestgørelse

§ 35. Kreditgiveren skal søge sig fyldestgjort for sit tilgodehavende ved tilbagetagelse af det solgte, jf. dog § 36, stk. 2. Kreditgiveren kan kun i de tilfælde, der er nævnt i §§ 41-42, foretage udlæg i forbrugersens øvrige aktiver. Udlæg kan foretages på grundlag af fogedrettens opgørelse af kravet.

Betingelser for tilbagetagelse

§ 36. Kreditgiveren kan umiddelbart på grundlag af købekontrakten søge sig fyldestgjort for sit tilgodehavende hos forbrugeren gennem tilbagetagelse af det solgte ved fogedrettens hjælp, hvis kontrakten

- 1) er underskrevet af forbrugeren og overgivet til den pågældende i genpart og
- 2) indeholder ejendomsforbehold.

Stk. 2. Tilbagetagelse af det solgte kan uanset forbrugersens samtykke ikke ske, hvis det efter retsplejelovens § 509, stk. 1, eller § 515, stk. 2, ville være undtaget fra udlæg.

§ 37. Hvis forbrugeren, inden der er sket tilbagetagelse af det solgte, har betalt det beløb, som ikke blev betalt i rette tid, med tillæg af renter og kreditgiverens eventuelle omkostninger, kan kreditgiveren ikke tage det solgte tilbage, forlange betaling af beløb, som ellers ikke ville være forfaldet, eller gøre anden aftalt særlig retsvirkning af undladelsen gældende, medmindre dette på grund af særlige omstændigheder ved misligholdelsen må anses for påkrævet.

Opgørelse af fordringen

§ 38. Vil kreditgiveren i et køb med ejendomsforbehold tage det solgte tilbage, kan denne ved opgørelsen af sit tilgodehavende kun medregne

- 1) den ubetalte del af fordringen med fradrag efter § 27, stk. 2-3,
- 2) rente af forfaldne ydelser og
- 3) nødvendige omkostninger ved tilbagetagelsen, herunder inkassoomkostninger, medmindre § 24 er til hinder herfor.

Opgørelse af det solgtes værdi

§ 39. Tages det solgte tilbage, skal dets værdi ved tilbagetagelsen indgå i opgørelsen mellem parterne til fordel for forbrugeren.

Stk. 2. Ved det solgtes værdi forstås det beløb, som sælgeren kan opnå ved at sælge tingen på hensigtsmæssig måde, eventuelt efter en rimelig istandsættelse.

§ 40. Hvis det solgtes værdi overstiger det beløb, som kreditgiveren kan beregne sig efter § 38, kan kreditgiveren kun tage tingen tilbage, hvis det overskydende beløb samtidig betales til forbrugeren.

§ 41. Er det solgtes værdi mindre end kreditgiverens tilgodehavende efter § 38, har kreditgiveren kun krav på betaling af det overskydende beløb, i det omfang særlige omstændigheder taler derfor, navnlig hvis forbrugeren har udvist forsømmelighed ved brugen eller opbevaringen af det købte eller har lagt hindringer i vejen for tilbagetagelsesforretningen.

§ 42. Hvis § 36, stk. 2, hindrer tilbagetagelse af det solgte, kan kreditgiveren kun, hvis der foreligger særlige omstændigheder som nævnt i § 41, foretage udlæg for et beløb, der overstiger det solgtes værdi på tidspunktet for tilbagetagelsesforretningen.

Stk. 2. Hvis det solgte ikke findes hos forbrugeren under tilbagetagelsesforretningen, kan kreditgiveren foretage udlæg hos forbrugeren for sit tilgodehavende efter § 38, således som dette opgøres af fogedretten.

Forbrugers indløsnings- og udtagesret

§ 43. Har kreditgiveren fået det solgte tilbage, kan forbrugeren i 14 dage derefter indløse det solgte mod at betale kreditgiverens tilgodehavende beregnet efter § 38. Forbrugeren kan under tilbagetagelsesforretningen give afkald på denne ret.

§ 44. Er flere ting solgt ved samme aftale, og fremsætter kreditgiveren krav om at tage dem tilbage, kan forbrugeren udtage en eller flere af tingene efter eget valg mod at betale det beløb, hvormed kreditgiverens tilgodehavende beregnet efter § 38 overstiger værdien af de øvrige ting. Er kreditgiverens tilgodehavende mindre end denne værdi, har forbrugeren krav på at få betalt det overskydende beløb samtidig med tilbagetagelsen.

Stk. 2. Hvis kreditgiveren har taget tingene tilbage, kan forbrugeren i 14 dage derefter indløse en eller flere af tingene efter eget valg mod at betale det beløb, hvormed kreditgiverens tilgodehavende beregnet efter § 38 overstiger værdien af de øvrige ting. Forbrugeren kan under tilbagetagelsesforretningen give afkald på denne ret.

Stk. 3. Forbrugeren kan dog ikke overtage en ting, der hører således sammen med ting, som kreditgiveren tager tilbage, at fraskillelsen ville medføre væsentlig værdiforringelse af det tilbagetagne.

Fremgangsmåden ved tilbagetagelse

§ 45. Anmodning om tilbagetagelse af det solgte skal være skriftlig og være ledsaget af en opgørelse af kreditgiverens tilgodehavende samt købekontrakten i original eller genpart. Hvis købekontrakten ikke indeholder de oplysninger, der er nævnt i § 9, stk. 1, skal det i anmodningen oplyses, om rekvisitus er en forbruger. Det originale dokument skal fremlægges under fogedforretningen. Fogedretten kan om fornødent kræve, at det originale dokument skal foreligge, før fogedforretningen berammes.

Stk. 2. Anmodningen skal fremsættes over for fogedretten, hvor forbrugeren har hjemting, jf. retsplejelovens §§ 235-236. Har forbrugeren ikke hjemting her i landet, finder retsplejelovens § 487, stk. 1, nr. 4, og stk. 2-4, tilsvarende anvendelse med de undtagelser, som følger af retsplejelovens § 247.

Stk. 3. Udebliver kreditgiveren fra forretningen, afviser fogedretten denne. Om forbrugers pligt til efter tilsigelse at møde i fogedretten og give de nødvendige oplysninger gælder retsplejelovens § 494, stk. 1-3, jf. stk. 4, og § 497. Om fogedrettens vejledningspligt og adgang til beskikkelse af advokat for en part gælder retsplejelovens § 500.

§ 46. Er der anmodet om tilbagetagelse af det solgte på grund af forsinkelse med betalingen, kan fogedretten udsætte forretningen i indtil 4 måneder fra anmodningens modtagelse, hvis det må antages, at forbrugeren er kommet i forbigående økonomiske vanskeligheder. Udsættelse bør ikke ske, hvis kreditgiverens sikkerhed bringes i fare. Fogedretten kan fastsætte vilkår for udsættelsen. Hvis forbrugers forhold giver anledning til det, kan fogedretten til enhver tid bestemme, at forretningen skal fremmes.

§ 47. Det solgtes værdi ansættes af fogedretten, eventuelt efter tilkaldelse af sagkyndig bistand.

Stk. 2. Enhver af parterne kan forlange, at fogedretten på grundlag af en vurdering, som foretages af en eller flere sagkyndige personer efter rettens nærmere bestemmelse, foretager en fornyet prøvelse af værdiansættelsen.

Stk. 3. Anmodning om fornyet prøvelse af værdiansættelsen skal fremsættes inden afslutningen af det retsmøde, hvor værdiansættelsen finder sted. Den, der fremsætter anmodningen, skal stille sikkerhed for

omkostningerne ved tilvejebringelse af grundlaget for den fornyede prøvelse, medmindre fogedretten på grund af særlige omstændigheder fritager den pågældende derfor. Ved opgørelsen af parternes mellemværende afgør fogedretten, hvem af dem der skal bære omkostningerne. Såfremt hensynet til en part i særlig grad taler derfor på grund af den pågældendes økonomiske forhold, kan fogedretten bestemme, at omkostningerne helt eller delvis skal betales af staten.

Tilbagebetaling uden fogedrettens medvirken

§ 48. Har kreditgiveren uden fogedrettens medvirken taget det solgte tilbage fra forbrugeren uden dennes samtykke, skal fogedretten afvise en fogedforretning i anledning af købet eller tilbagebetalingen, medmindre der foreligger særlige omstændigheder eller kreditgiver efter tilbagebetalingen har erhvervet et særligt retsgrundlag.

Stk. 2. Har kreditgiveren og forbrugeren udenretligt aftalt, at kreditgiveren i anledning af forbrugers misligholdelse får det solgte tilbageleveret uden fogedrettens medvirken, kan kreditgiveren ikke påberåbe sig nogen aftale med forbrugeren, hvorefter der påhviler denne yderligere forpligtelser over for kreditgiveren i anledning af købet. Har kreditgiveren taget det solgte tilbage som nævnt i stk. 1, kan kreditgiveren heller ikke på andet grundlag gøre yderligere krav gældende mod forbrugeren i anledning af købet, medmindre der foreligger særlige omstændigheder.

Kapitel 11

Ikke-forbrugerkøb

§ 49. § 22 og §§ 25-29 finder tilsvarende anvendelse på kreditkøb, der ikke er forbrugerkøb.

§ 50. Kapitel 10 finder tilsvarende anvendelse på kreditkøb, der ikke er forbrugerkøb, og hvor der er aftalt ejendomsforbehold med hensyn til det solgte, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. § 34, stk. 1, nr. 4, § 35, §§ 41-42, § 45, stk. 2, og § 48, stk. 2, finder ikke anvendelse på de i stk. 1 nævnte køb.

§ 51. I køb med ejendomsforbehold som nævnt i § 50 kan kreditgiveren ikke gøre udlæg i det solgte, men kan søge sig fyldestgjort enten ved tilbagebetaling af det solgte, jf. dog § 36, stk. 2, eller ved foretagelse af udlæg i køberens øvrige aktiver.

Stk. 2. Hvis foretagelse af udlæg skønnes at ville medføre urimeligt tab eller væsentlige ulemper for køberen, kan fogedretten henvise kreditgiveren til så vidt muligt at søge sig fyldestgjort ved tilbagebetaling af det solgte.

Stk. 3. Er det solgtes værdi mindre end kreditgiverens tilgodehavende efter § 38, har kreditgiveren krav på betaling af det overskydende beløb. For sit krav kan kreditgiveren foretage udlæg hos køberen på grundlag af fogedrettens opgørelse af kravet. Det samme gælder, hvis § 36, stk. 2, hindrer tilbagebetaling, eller hvis det solgte ikke findes hos køberen under tilbagebetalingsforretningen.

§ 52. Anmodning om tilbagebetaling af det solgte skal fremsættes over for fogedretten, enten hvor køberen har hjemting, jf. retsplejelovens §§ 235-236 og §§ 238-240, eller hvor køberen driver erhvervs-mæssig virksomhed, jf. retsplejelovens § 237. Er der ikke værneting her i landet efter 1. pkt., finder retsplejelovens § 487, stk. 1, nr. 4, og stk. 2-4, tilsvarende anvendelse med de undtagelser, som følger af retsplejelovens § 247.

Kapitel 12

Forskellige bestemmelser

§ 53. Justitsministeren kan bestemme, at lovens regler eller nogle af disse ikke anvendes på kreditkøb, der er af en særlig beskaffenhed eller angår bestemte arter af løsøre, eller kun anvendes på sådanne køb med de afvigelser, som tilsiges af de pågældende købs særlige karakter.

Stk. 2. Justitsministeren kan bestemme, at lovens regler eller nogle af disse ikke anvendes på kreditter, der ydes til en rente, der er lavere end markedsrenten, og som ikke tilbydes offentligheden i almindelighed, eller kun anvendes på sådanne kreditter med de afvigelser, som tilsiges af de pågældende kreditters særlige karakter.

§ 54. Justitsministeren kan fastsætte regler, hvorefter skriftlige aftaler og dokumenter, der er omfattet af loven, skal være påtrykt en af ministeren udarbejdet vejledning om forbrugers retsstilling.

§ 55. Justitsministeren kan, i det omfang det betinges af prisudviklingen, ændre beløbsangivelsen i § 3, stk. 3, nr. 1, og § 34, stk. 1, nr. 2.

Stk. 2. Justitsministeren kan hvert andet år efter forhandling med Danmarks Nationalbank og Økonomiministeriet ændre den rente, der er fastsat i § 23, stk. 1.

Kapitel 13

Straffebestemmelser

§ 56. Den, der overtræder § 31, straffes med bøde.

Stk. 2. Med bøde straffes endvidere den, der gør sig skyldig i grov eller oftere gentagen overtrædelse af § 8 a, stk. 1-3, § 9, § 10, § 12 eller § 14.

Stk. 3. I forskrifter, der udfærdiges i medfør af § 8 b og § 54, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af forskrifterne.

Stk. 4. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

§ 57. Den, der driver virksomhed med kreditgivning, der er omfattet af loven, eller medvirker hertil, kan ved dom for strafbart forhold frakendes retten til fortsat at drive den pågældende virksomhed eller til at drive den under visse former eller til at medvirke hertil. Straffelovens § 79 finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Påstand om frakendelse efter stk. 1 nedlægges af anklagemyndigheden efter anmodning fra forbrugerombudsmanden.

Stk. 3. Den, som driver virksomhed, hvortil retten er frakendt ham i medfør af stk. 1, eller som i sin virksomhed lader nogen, som er frakendt retten hertil, medvirke ved salg på kredit, straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 131. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Kapitel 14

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser

§ 58. Loven træder i kraft den 1. januar 1991, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Bestemmelserne i § 9, stk. 1, nr. 4, og § 10, stk. 1, nr. 3, træder først i kraft den 1. januar 1993.

Stk. 3. Lovens bestemmelser finder anvendelse på kreditaftaler, der indgås efter ikrafttrædelsen.

Stk. 4. Lov nr. 275 af 9. juni 1982 om køb på kredit ophæves. Loven gælder dog fortsat for kreditkøb, der er indgået inden denne lovs ikrafttræden.

§ 59. (Udelades)

§ 60. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men §§ 1-58 kan ved kongelig anordning sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Lov nr. 322 af 31. maj 1991¹⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 9. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende²⁾. Kommunikationsministeren fastsætter dog tidspunktet for ikrafttræden af §§ 1-2.

Lov nr. 284 af 29. april 1992³⁾ indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelse:

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. oktober 1992.

Stk. 2. Loven finder anvendelse på kreditaftaler, hvor kreditgiverens tilbud er fremsat efter lovens ikrafttræden. Ved kreditaftaler som nævnt i § 8 a, stk. 2, finder loven anvendelse, når aftalen om ejendommens overdragelse er indgået efter lovens ikrafttræden.

Stk. 3. De hidtil gældende regler kan finde anvendelse på kreditaftaler, der er indgået inden den 1. januar 1993.

Lov nr. 226 af 6. april 1994⁴⁾ indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelse:

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.⁵⁾

Stk. 2. Loven finder anvendelse på aftaler om kreditkøb, der indgås efter ikrafttrædelsen.

Lov nr. 1098 af 21. december 1994⁶⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 7

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 1995.

Stk. 2. (Udelades)

Lov nr. 442 af 31. maj 2000⁷⁾ indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelse:

§ 5

Stk. 1-2. (Udelades)

Stk. 3. Lovens § 3 træder i kraft den 1. juni 2000. For så vidt angår aftaler om kredit, der sikres ved pant i fast ejendom, træder bestemmelsen dog først i kraft den 8. februar 2001. 2. pkt. gælder ikke ved markedsføring af de pågældende aftaler, i det omfang kreditaftalelovens regler om beregning af årlige omkostninger i procent skal anvendes i forbindelse hermed.

Stk. 4-5. (Udelades)

Stk. 6. Lovens § 3 finder anvendelse på aftaler, der indgås efter lovens ikrafttræden.

Lov nr. 434 af 10. juni 2003⁸⁾ indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelse:

§ 4

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2004, jf. dog stk. 3 og 4.

Stk. 2-3. (Udelades)

Stk. 4. Lovens § 3 træder i kraft den 1. juli 2003 og gælder for kreditaftaler, der indgås efter ikrafttrædelsen.

Lov nr. 538 af 8. juni 2006⁹⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 105

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2007, jf. dog stk. 2-22 og § 106.

Stk. 2-22. (Udelades)

Lov nr. 523 af 6. juni 2007¹⁰⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 47

Loven træder i kraft den 1. januar 2008.

Justitsministeriet, den 25. februar 2009

BRIAN MIKKELSEN

/ Lennart Houmann

- 1) Lovændringen vedrører kapitel 7 og § 25.
- 2) Bekendtgjort i Lovtidende den 1. juni 1991.
- 3) Lovændringen vedrører § 8 a, § 8 b, § 56, stk. 2, og § 56, stk. 3.
- 4) Lovændringen vedrører kapitel 3, § 34, stk. 1, nr. 4, § 55, stk. 1, og § 56, stk. 2.
- 5) Bekendtgjort i Lovtidende den 7. april 1994.
- 6) Lovændringen vedrører § 1, stk. 1.
- 7) Lovændringen vedrører bilaget til loven, note c), d) og e).
- 8) Lovændringen vedrører § 23, stk. 1.
- 9) Lovændringen vedrører § 56, stk. 4, § 57, stk. 3, og § 57, stk. 4.
- 10) Lovændringen vedrører § 15, stk. 2.

GRUNDLIGNING DER ANGIVER ÆKVIVALESEN MELLEM DELS LÅNENES, DELS TILBAGEBETALINGSYDELSESNES OG OMKOSTNINGERNES VÆRDI

$K = m$		${}^A K$	=	$K' = m'$		${}^A K'$
$\sum$		${}^t K$		$\sum$		${}^t K'$
$K = 1$		$(1+i)$		$K' = 1$		$(1+i)$
Betydning af bogstaver og symboler:						
K		er løbenummeret for et lån				
K'		er løbenummeret for en tilbagebetalingsydelse eller en omkostningsbetaling				
${}^A K$		er størrelsen af lån nummer K				
${}^A K'$		er størrelsen af tilbagebetalingsydelse eller omkostningsbetaling nummer K'				
$\sum$		er tegnet for en opsummering				
m		er løbenummeret for sidste lån				
m'		er løbenummeret for sidste tilbagebetalingsydelse eller sidste omkostningsbetaling				
${}^t k$		er tidsintervallet, udtryk i år eller brøkdele af år, mellem tidspunkt for lån nr. 1 og tidspunkterne for de senere lån nr. 2-m				
${}^t K'$		er tidsintervallet, udtrykt i år eller brøkdele af år, mellem tidspunktet for lån nr. 1 og tidspunkterne for tilbagebetalingsydelse eller omkostningsbetaling nr. 1-m'				
i		er omkostningerne i procent, som kan beregnes (ved algebra, ved successive tilnærmelsesvise beregninger, eller ved et edb-program), når de øvrige dele i ligningen er kendte gennem aftalen eller på anden måde.				
Noter						

- a) De beløb, der tilbagebetales fra forskellig side på forskellige tidspunkter, er ikke nødvendigvis lige store og tilbagebetales ikke nødvendigvis med lige store intervaller.
  - b) Begyndelsestidspunktet er tidspunktet for det første lån.
  - c) Intervallet mellem de ved beregningen anvendte tidspunkter udtrykkes i år eller brøkdeler af år. Et år antages at have 365 dage, 365,25 dage eller (i skudår) 366 dage, 52 uger eller 12 lige lange måneder. Hver måned antages at have 30,41666 dage ($=365/12$).
  - d) Beregningens resultat skal angives med mindst én decimal nøjagtighed. Hvis der afrundes til en bestemt decimal, gælder følgende regel: Hvis decimalen efter denne bestemte decimal er 5 eller derover, forhøjes denne bestemte decimal med én.
  - e) De benyttede løsningsmetoder skal give et resultat svarende til eksemplerne i bilag III til direktiv 87/102/EØF som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/7/EF af 16. februar 1998.
- *) I medfør af § 55, stk. 2, i lov nr. 398 af 13. juni 1990 om kreditaftaler bestemmes, at den i kreditaftalelovens § 23, stk. 1, nævnte rente er Nationalbankens diskonto med et tillæg på 5 pct., jf. bek. nr. 896 af 21/12/1990 om ændring af morarentesatsen i lov om renter ved forsinket betaling, forsikringsaftaleloven m.v.
Ændringen finder anvendelse i det omfang, der skal betales renter for et tidsrum efter den 1. januar 1991.
Kreditaftalelovens § 23, stk. 1, er med virkning for kreditaftaler, der indgås efter den 1. juli 2003, ændret ved lov nr. 434 af 10. juni 2003.